

自分の中に存在する和歌山

グエン ティ ホン タム

日本語・日本文化研修留学生 ベトナム

和歌山に来て約6ヶ月間経った。他の留学生と同じように、家族から離れて一人暮らしの生活も心配したが、和歌山には思いがけず驚かされた。なぜかという、和歌山は賑やかではなく、たくさんの自然に囲まれたところだからである。生い茂った木々からこぼれる木漏れ日が寂しい気持ちを暖かくしてくれる。一言で表せない静かで平穏な空間に否応なしに引き込まれてしまうのである。

和歌山大学に入学した頃、最も困ったことは通学路にあった。なぜなら、自分の国では片道30分ほどかかる長い道を歩いたことが一度もなかったからだ。肌が焼けそうになるほど暑い日や、体が突き飛ばされそうに感じるほど強い風が吹いた日、あるいは大雨の中を自転車で駆け抜けた日も当然ある。しかし、疲れてもつまらなくても、長い道を歩き続けて学校に辿り着くとなぜだか幸せな気持ちに満たされる。そして、時が経つにつれて、その馴染んだ通学路がいつからか自分の“友人”になっていった。

その道では、「おはようございます」についての貴重な学びもできた。簡単な挨拶だが、なんとなく不思議なように感じた。通学路では、大学の門に厳しい顔をした警備員のおじさんがいつも立っていた。最初の日、その厳しい顔を見ると怖いので黙って通り過ぎ、2日目と3日目もそんなことを繰り返した。しかし4日目、そのおじさんに「おはようございます」と言うことにした。すると、そのおじさんがやさしい顔で「おはようございます」と返事をしてくれて嬉しかった。それ以来、毎日、お互いに笑顔で挨拶した。「おはようございます」という9文字の簡単な言葉は、他人に話しかけるための勇気を出させ、日本人についての見方を変えさせ、日本人は誰もが冷いのではないということを教えてくれた。さらに、おじさんは親しい友達になり、この“友達”の「おはようございます」という挨拶は、夏の疲れや、暑さなどを吹き飛ばして気持ちを穏やかにしてくれる魔法の言葉のような気がする。本当に簡単な言葉だが、全然知り合いでなかった二人をつなぐ見えない糸になった。それは不思議ではないだろうか。

つい先日、和歌山大学の先生に「日本に来てから、思っていたことと違ったことは何ですか？」と聞かれた時、「ベトナムでは、日本人はかなり冷たいというイメージなのですが、ここに来た時から、そうでもないと感じます。」とすぐに答えた。先生はやさしく微笑みながら、「タムちゃん、そのことは間違っていないですよ。東京とか、大阪などの中心都市に住んでいる人たちは生活が忙しすぎて、だんだん冷たくなったような気がします。」と言った。和歌山で安らぎの日々が過ごせて幸せを感じていたが、和歌山がいつか更に賑やかになるとしたら、この静かで居心地のいい雰囲気もうなくなるかもしれない。もし、和歌山の人々の生活リズムがいつも忙しかつたら、すれ違った時に挨拶する時間も、狭い道をお互いに譲り合うこともなくなると思う。そういう理由で、やさしく謙虚に生きている人々のいる、現在の平穏で温かい和歌山を大切にするようにしてほしい。

和歌山では、日本人だけでなく、様々な国からの友達に会うチャンスがあり、一緒に楽しい時間を過ごした。また、優しくて熱心な先生はもとより、WIN コンコードをはじめとして、留学生支援の組織にもお世話になっており、まるで自分の“親戚”と一緒に住んでいるように感じられた。6ヶ月間はそう長い時間ではないが、お互いにとって良い思い出が十分に残ったであろうと思う。

私は日常生活の些細なことからも和歌山が好きになった。この和歌山の大自然と友達や“親戚”のことは良い思い出になっており、帰国しても一生忘れられないことだ。そして、留学した時の貴重な体験を聞かれたら、「和歌山らしい人情である」と絶対に答える。

Wakayama in my heart

Nguyen Thi Hong Tham
Japanese Studies Student / Vietnam

6 months I have lived in Wakayama where is a quiet place and located in the Western of Japan. Wakayama is surrounded by majestic mountains, blue sky, breeze blowing through each leaf creating a cool, fresh atmosphere. The nature here gives me an indescribable feeling of peaceful place. Moreover, I also gain many valuable lessons about "morning greeting" from this place. I have opportunities to meet teachers and many people at volunteer organizations who have always encouraged and taken care of me. Wakayama is my second home. Six months it's not a long time, but it is enough for us to keep good memories of each other. I love Wakayama from the smallest things and from daily life. Wakayama is a land of nature, with the taste of the sea, flowers, and fruit. In future, even if I return to my hometown, I will never forget the beautiful scenery and my acquaintances here. If someone asks me that what I learned from studying abroad, I will not hesitate to answer immediately that the most valuable thing is the humanity of Wakayama.

Wakayama trong tôi

Nguyễn Thị Hồng Thảo
Nghiên cứu sinh tiếng Nhật / Việt Nam

Vậy là 6 tháng cũng đã trôi qua kể từ ngày tôi đặt chân đến Wakayama – một vùng quê không ồn ào, náo nhiệt vùng phía Tây Nhật Bản. Wakayama được bao bọc bởi những ngọn núi hùng vĩ, bầu trời trong xanh, những làn gió nhẹ thổi qua từng kẽ lá tạo nên một bầu không khí mát mẻ, trong lành. Thiên nhiên nơi đây mang lại cho tôi một cảm giác yên bình khó tả. Cũng chính tại nơi này, tôi đã học được một bài học quý giá. Đó là bài học về câu “chào buổi sáng”. Tôi được gặp những người thầy, người cô và nhiều người ở tổ chức tình nguyện luôn hết lòng chăm sóc, động viên tôi. Ở Wakayama, tôi có cảm giác như đang sống cùng với “người thân” của mình. Sáu tháng trôi qua, tuy không phải là thời gian dài, nhưng cũng đủ để mọi người lưu lại những kỉ niệm đẹp về nhau. Tôi yêu Wakayama từ những điều bé nhỏ nhất vẫn diễn ra hằng ngày. Wakayama là mảnh đất của tự nhiên, có hương vị của biển, có hoa và cây trái. Sau này, dù có trở về quê hương, tôi cũng sẽ không bao giờ quên cảnh đẹp và những người thân của tôi ở nơi đây. Nếu sau này có ai hỏi tôi, sau khi đi du học tôi nhận được gì, tôi sẽ không ngại trả lời ngay rằng, điều quý giá nhất mà tôi nhận được là tình người ở Wakayama.